

యా

ఊరు

వెళ్ళిన ప్రతిసారీ నేను

తప్పకుండా చేసే పనొకటుంది.

అది-

ఒకసారి కాలి నడకన ఊరంతా తిరగడం.

కేసరి మీదుగా ఓవర్ బిడ్డి ఎక్కి, దిగి పెద్దాసుప్రతి మీదుగా రమామహల్, వెంకట్రామా లాకీస్ దాటి పవర్ పేల స్టేషన్ మీదుగా పచ్చి పెద్ద వంతెన ఎక్కి వెంకటేశ్వరా, పెద్ద మార్కెట్ మీదుగా గడి

మృగం

యారం స్తంభం వరకు ఊళ్లో వచ్చిన మార్పులు, చేర్పులు గమనిస్తూ నడుస్తుంటాను.

ఈసారి కూడా అదే కార్యక్రమంలో పెద్దాసుప్రతి, విజయ విహార్ దాటి వస్తుండగా కనిపించింది మధులత హోటల్. ఉదయం తిన్న టిఫిన్ అప్పటికే అరిగిపోవడంతో కాళ్ళ హోటల్ నైపు దారితీశాయి.

సుష్టుగా టిఫిన్ చేశాను. అప్పటికే, ఇప్పటికీ టిఫిన్ రుచిలో మార్పుదాలేదు. అల్లం చెట్టే, సాంబారు- అదే మధురిమ; అదే చెవులారించే రుచి.

బిల్ తీసుకుని కౌంటర్ నైపు

నడిచాను. అక్కడేదో చిన్న ఘర్షణ జరుగుతున్నట్లుని పించింది.

ఓ నిమిషం తరువాత నాకు అర్థమైన విషయం ఇది- గళ్ల చొక్కా వేసుకున్న ఒకతను టిఫిన్ చేసి మూడు రూపాయల ముప్పావలా బిల్, యాభై రూపాయల నోటూ కౌంటర్లో ఇచ్చాడట. కౌంటర్లో వున్నతను తిరిగి చిల్లర ఇవ్వలేదు సరికదా, నువ్వసలు యాభై రూపాయల నోటు ఇవ్వలేదని దబాయిస్తున్నాడట.

ఇది గళ్ల చొక్కా అతని కథనం.

కౌంటర్లో వున్నతని కథనం ప్రకారం- గళ్ల చొక్కావాలా బిల్లు టేబుల్ మీద పెట్టేడు కాని, యాభై రూపాయల నోటు కాదు కదా, మరే ఇతర నోటూ ఇవ్వలేదని చెబుతున్నాడు.

ఎవరి మాట నమ్మాలో తెలియడం లేదు. గళ్ల చొక్కా అతను గట్టిగా వదిస్తున్నాడు తను యాభై రూపాయల నోటు ఇచ్చానని. కౌంటర్లో వున్న వ్యక్తి కూడా గట్టిగానే చెబు తున్నాడు అతనే నోటూ ఇవ్వలేదని.

—కె.ఎన్.వి.ఆంజనేయులు

“అదేమిటి! అలా అంటారు?

బిల్లు, యాభై రూపాయల నోటూ టేబుల్ మీద పెడితే మీరు యాభై రూపాయల నోటు సారుగులో వేసుకో లేదా? ఆ నోటు నెంబరు కూడా నాకు గుర్తే” అంటున్నాడు గళ్ల చొక్కా అతను.

నాకు కుతూహలం కలిగింది. నేను కల్పించుకున్నాను.

“ఆ యాభై రూపాయల నోటు నెంబరు మీకు గుర్తేనా?” అడిగేమ ఆ గళ్ల చొక్కా వ్యక్తిని.

“అవును సార్! ఆ నోటు నెంబరు J 26 362079. కావలిస్తే సారుగులో ఆ నెంబర్

గల నోటుందో, లేదో చూడమనండి” అన్నాడా గళ్ల చొక్కా అతను.

ఆ మాట వినగానే కౌంటర్లో వున్న వ్యక్తి సారుగు తెరిచి యాభై రూపాయల నోట్లను పరి

Chidambaram

శీలించసాగేడు.

మేమంతా అతన్నే గమనించసాగేము.

ఓ యాభై రూపాయల నోటు ను నైకి తీసి పరిశీలించిన అతని మొహం సాలిపోవడం గమనించాను నేను.

ఆ నోటు తీసుకుని పరిశీలించాడు. కరెక్ట్. అదే నెంబర్ నోటు.

“చూశారా సార్! అదే నేనిచ్చిన నోటు. చూశారా ఎలా

దబాయించాడో నేనవలు ఏ నోటా ఇవ్వలేదని" ఉత్సాహంగా అంటున్నాడు గళ్ల చొక్కా అతను. కౌంటర్లోని వ్యక్తి బిల్లు పోసు మిగతా చిల్లర ఇవ్వడానికి ఆయత్నమయ్యాడు.

చతుక్కున నా మెదడులో ప్లెజర్ వెలిగివట్టయింది. ఏదో మోసం జరిగిందని నా మనసు హెచ్చరిస్తోంది.

నేనిదివరకు ఎక్కడో చదివేమ ఇటువంటి మోసం గురించి. ఇందులో ఇద్దరు వ్యక్తులుంటారు. ముందుగానే ఒక వ్యక్తి హోటల్లో టిఫిన్ చేసి బిల్లు, ఆ యాల్టై రూపాయల నోటా కౌంటర్లో ఇచ్చి మిగతా చిల్లర తీసుకుని

వెళ్లిపోతాడు. ఆ యాల్టై రూపాయల నోటు వెంబర్ రెండవ వ్యక్తి జ్ఞాపకం పెటు కుంటాడు. మరో పది నిమిషాల తర్వాత ఆ రెండవ వ్యక్తి హోటల్ కి వచ్చి తను కూడా టిఫిన్ చేసి కౌంటర్లో నలుగురైదుగురు బిల్లు వెల్లిం చే సమయంలో బిల్లు మూతం టేబుల్ మీద వుంచి యాల్టై రూపాయల నోటు ఇచ్చావని దబాయించాడు. అతను చెప్పిన వెంబరు గల నోటు కేష్ బాక్స్ లో వుండడంతో తప్పని సరిగా అతనికి మిగిలిన చిల్లర ఇచ్చేస్తాడు కౌంటర్లోని వ్యక్తి.

ఇప్పుడు జరిగినదే అని నాకవిపిస్తోంది.

కౌంటర్లోని వ్యక్తి యాల్టై రూపాయలలో బిల్లు మూడూ

నోట్లు తీసి నా చేతిలో పెట్టేడు. ఒక అయిదు రూపాయల నోటా, రెండు రెండు రూపాయల నోట్లు, ఒక శిథిలావస్థలో వున్న రూపాయి నోటా- అవి.

"ఆ ఇప్పుడు చెప్పండి. ఈ అయిదు రూపాయల నోటు వెంబ రెంత?" అడిగేను.

"వెంబరా?" గళ్ల చొక్కా వ్యక్తి తెల్లబోయాడు.

"అవును చెప్పండి. ఈ అయిదు రూపాయల నోటు వెంబ రెంత? పోనీ ఈ మిగతా మూడు నోట్లలో ఏదో ఒక నోటు వెంబరు చెప్పండి మార్దాం?" అన్నాను సనాలు చేస్తున్నట్టు.

గళ్ల చొక్కా అతని ముఖంలో కత్తివేటుకు వెత్తురు చుక్క లేదు. చుట్టూ చేరిన వాళ్లు ఉత్సాహంతో గమనిస్తున్నారు ఈ తంతు.

"చెప్పలేరు! ఎందుకంటే వెంబర్లు గుర్తుంచుకోవలసిన అవసరం లేని నోట్లు ఇవి. అదీకాక ఈ 'చిన్న నోట్ల'లో 'పెద్దగా' అవసరం వుండదు కూడా. అంతేకదా?" అన్నాను.

అతను వంచిన తల ఎత్తలేదు. జరిగిన మోసమేమిటో

ముప్పావలా పోగా మిగిలిన చిల్లర నోట్లు తీసి ఆ వ్యక్తికి ఇవ్వ బోతున్నాడు.

"అగండి గురూగారూ!

ఒక్క నిమిషం" అన్నాన్నేను.

కౌంటర్లోని వ్యక్తి ఆగేడు.

గళ్ల చొక్కావాలా ముఖంలో కంగారు గమనించాను నేను.

"ఆ యాల్టై నోటేనా, మీ జేబులో ఇంకేమైనా నోట్లు న్నాయా?" అనడిగేను ఆ గళ్ల చొక్కా అతన్ని.

"ఎందుకు?" (నశ్చించాడు అతను.

"ఊరికే! ఒకసారి ఇవ్వండి" చెయ్యి చాపాను.

అతను జేబులోంచి కొన్ని

చుట్టూ చేరిన అందరికీ వివరించి చెప్పేను.

కౌంటర్లోని వ్యక్తి ముఖంలోకి వెలుగొచ్చింది.

"వాలా థాంక్స్ సార్" అన్నాడతను.

చుట్టూ చేరిన వ్యక్తులు తలో రకంగా మాట్లాడుతున్నారు. ఇలాంటి మోసగాళ్లను పోలీసుల కప్పవెప్పాలంటున్నారు. అక్కర్లేదు మనమే తలో చెయ్యి వేస్తే సరిపోతుంది. మరోసారి ఇలాంటి మోసాలు చెయ్యదు అంటున్నారు మరికొంతమంది.

నేనా మూటలు పట్టించు కోకుండా నా బిల్ వెల్లించి బయటపడ్డాను.

